

Corrigendum bij

“Onderzoek naar de impact van het capaciteitstarief”

Dit document omvat een correctie door de auteurs bij het eindrapport van de studie *“Onderzoek naar de impact van het capaciteitstarief”*, zoals oorspronkelijk bezorgd aan de leden van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie d.d. 1 februari 2022, en vervolgens gepubliceerd op 2 februari 2022 op de website van het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap.¹

Deze correctie houdt een wijziging in van (i) de publieke samenvatting (bladzijde 7 en 63), evenals (ii) Bijlage B: Beschrijving van de populatie (bladzijde 103 – 104). Een correctie aan deze figuur en bijlage dringt zich op vanwege de discrepantie van de definities gehanteerd in de Marktmonitor en door Statistiek Vlaanderen, wat geleid heeft tot een foutieve interpretatie en een bijhorende incorrecte conclusie. Deze conclusie omvat in het bijzonder het overschatten van het aantal private huishoudens in de groep **Da** van de zeer kleine afnemers (jaarafname kleiner dan 900 kWh). **Er is geen impact van de geobserveerde discrepantie op de overige delen van het eindrapport.**

De initieel gepubliceerde samenvatting stelde dat er 136.000 zeer kleine afnemers zonder zonnepanelen waren die beschouwd konden worden als reguliere huishoudens. Dit cijfer diende herzien te worden, gezien een discrepantie in gebruikte definities tussen databronnen geleid heeft tot een significante overschatting van dit aantal. In tegenstelling tot de initiële versie, bevatten deze 136.000 zeer kleine afnemers immers ook meters van woningen waar geen domicilie gevestigd is. **De gecorrigeerde schatting van zeer kleine afnemers zonder zonnepanelen valt eerder in de grootteorde van 10.000 private huishoudens, niet de eerder gestelde 136.000.**

In volgende sectie wordt eerst dieper ingegaan op de oorzaak van de foutieve interpretatie ten gevolge van een discrepantie in de gebruikte databronnen. De tweede sectie beschrijft vervolgens de correctie, gecombineerd met een bijkomende analyse om te duiden hoe tot deze nieuwe schatting van grootteorde 10.000 private huishoudens gekomen wordt.

¹Universiteit Gent, Desmet, J., Claeys, R., Cleenwerck, R., Degreeve, G., Vanhove, T. (2021, December). *Onderzoek naar de impact van het capaciteitstarief*. Onderzoek i.o.v. het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap.

Discrepantie in databronnen

De aanleiding van dit corrigendum kan herleid worden tot een geobserveerde discrepantie tussen twee databronnen. Deze discrepantie leidde tot een foutieve extrapolatie van de resultaten bekomen uit de simulaties op de aangeleverde datasets, en bijgevolg een grote overschatting van het aantal “werkelijke” kleine verbruikers dat correspondeert met een privaat huishouden.

Allereerst werd in Bijlage B beroep gedaan op de cijfers die de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) gebruikt voor het opstellen van hun jaarlijkse Marktmonitor. Deze cijfers werden vervolgens eveneens opgenomen in de publieke samenvatting. Concreet gaat het over Tabel B.1 die opgenomen werd op pagina 103 in het niet-technisch eindrapport.

Tabel B.1: Verdeling van de 2.86 miljoen huishoudens over de verschillende Eurostat verbruikscategorieën.

	Da	Db	Dc	Dc1	Dd	De	De1	Totaal
Alle afnemers	303.928	501.734	1.250.129	460.717	184.616	112.958	45.645	2.859.727
Werkelijke afname	156.753	452.003	1.143.925	418.264	170.443	98.831	36.076	2.476.295
Terugdraaiende teller	147.175	49.731	106.204	42.453	14.173	14.127	9.569	383.432

Tabel 2 van de Marktmonitor van de VREG bevat een segmentatie van het huishoudelijk elektriciteitsverbruik, voor afnemers op laagspanning met een aansluitvermogen kleiner dan 56 kVA.² De cijfers gepresenteerd in Tabel B.1 zijn de absolute cijfers achter de relatieve procentuele weergave in de Marktmonitor. Deze data wordt gerapporteerd door de distributienetbeheerders.

De tweede databron is Statistiek Vlaanderen, meer bepaald de publiek beschikbare informatie over de verdeling van de huishoudtypes. De webpagina van Statistiek Vlaanderen betreffende Vlaamse huishoudtypes vermeldt eveneens dat er begin 2021 2.86 miljoen private huishoudens waren.³ De door Statistiek Vlaanderen gehanteerde relevante definities voor huishoudens zijn als volgt:⁴

*“**Huishoudens:** de afbakening van een huishouden is gebaseerd op het ingeschreven zijn op eenzelfde hoofdverblijfplaats in het Rijksregister. De cijfers betreffen de wettelijke situatie. Deze kan afwijken van de feitelijke situatie.”*

Verder wordt volgend onderscheid gemaakt tussen private en collectieve huishoudens:

*“**Private en collectieve huishoudens:** huishoudens worden opgedeeld in private en collectieve huishoudens. Collectieve huishoudens zijn: religieuze gemeenschappen, rusthuizen, weeshuizen, studenten- en werkliedenhuizen, ziekenhuizen en gevangenen (bepaling Statbel). Alle huishoudens die niet collectief zijn, zijn private huishoudens.”*

²VREG, *Marktmonitor 2021*, Tabel 2: Segmentatie huishoudelijk elektriciteitsverbruik (laagspanning, <56 kVA).

³Statistiek Vlaanderen, *Huishoudtypes*. Geconsulteerd op 21/02/2022.

⁴Statistiek Vlaanderen, *Huishoudtypes, definities*. Geconsulteerd op 21/02/2022.

Aangezien de 2.86 miljoen private huishoudens gedefinieerd zijn o.b.v. het ingeschreven zijn op eenzelfde hoofdverblijfplaats in het Rijksregister, bevatten deze huishoudens o.a. geen woningen met langdurige leegstand, noch tweede verblijven. Dit werd eveneens bevestigd door Statistiek Vlaanderen. Er werd in de initiële versie van de studie gewerkt met de definitie van Statistiek Vlaanderen voor de 2.86 miljoen huishoudens, i.e., er werd aangenomen dat alle 2.86 miljoen verbruikers correspondeerden met private huishoudens.

Dit is eveneens te zien in Bijlage B en de publieke samenvatting. Tabel B.4 uit Bijlage B geeft de finale onderverdeling van de Marktmonitor, waarbij er 136.000 huishoudens resteren in Categorie **Da** (de zeer kleine afnemers).

Tabel B.4: Verdeling van de 2.86 miljoen huishoudens over de verschillende Eurostat verbruikscategorieën, met een opsplitsing tussen (i) prosumenten met een terugdraaiende teller, (ii) huishoudens met een digitale meter en zonnepanelen, en (iii) beschermde afnemers (geëxtrapoleerd).

	Da	Db	Dc	Dd	De	Totaal
Alle afnemers	303.928	501.734	1.710.846	184.616	158.603	2.859.727
Pure afnemers (niet-beschermde)	136.178	340.597	1.428.605	135.432	127.125	2.167.937
Terugdraaiende teller	147.175	49.731	148.657	14.173	23.696	383.432
PV met digitale meter	5.060	43.477	39.624	11.019	1.323	100.503
Beschermde afnemers zonder PV	15.515	67.929	93.960	23.992	6.459	207.855

Deze 136.000 niet-beschermde afnemers zonder zonnepanelen in groep **Da** werden eveneens opgenomen in de samenvatting, waarbij expliciet het onderscheid gemaakt werd tussen **residentiële** (private huishoudens) en **niet-residentiële** huishoudens (tweede verblijven, bijna-leegstand, etc.). Dit deel van de oorspronkelijke samenvatting is weergegeven in Figuur 1.

Zeet kleine afnemers 10.6% van alle huishoudens	Niet-residentiële (Bijna-)leegstand Tweede verblijven Gemeenschappelijke ruimtes appartementen	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Digitale meter lagere kWh-tarieven dan klassieke meter
	Residentiële 136.000 huishoudens zonder zonnepanelen 152.000 huishoudens met zonnepanelen	Tussen €75 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Terugdraaiende teller: zie volgende pagina	Tussen €45 en €70 stijging door minimale vaste bijdrage Maximumtarief in de nettarieven beperkt de stijging

Figuur 1: Detail betreffende de zeer kleine afnemers, samenvatting (Eindrapport, pagina 7).

Hier heeft de discrepantie tussen de databronnen betreffende de **werkwijze en gehanteerde definities** voor de 2.86 miljoen huishoudens echter tot foutieve interpretaties geleid. Ondanks dat zowel de absolute cijfers van de Marktmonitor als Statistiek Vlaanderen spreken over 2.86 miljoen huishoudens (huishoudelijke verbruikers), is er wel een significant verschil.

De exclusie van huishoudens o.b.v. hun domicilie zoals gehanteerd door Statistiek Vlaanderen is immers **in strijd met de werkwijze voor het bepalen van de huishoudelijke verbruikers uit de Marktmonitor**. De Marktmonitor is immers gebaseerd op informatie van de leveranciers over verbruikers met een residentieel (huishoudelijk) contract, waar er geen onderscheid gemaakt *kan* worden o.b.v. domicilie. De distributienetbeheerders beschikken immers niet over deze informatie.

Afzonderlijk navragen bij zowel Fluvius, de VREG, als Statistiek Vlaanderen kon geen duidelijkheid scheppen over de oorzaak van deze discrepantie, ondanks dat zowel de Marktmonitor als Statistiek Vlaanderen in totaliteit spreken over 2.86 miljoen huishoudens. Wel dient het duidelijk te zijn dat er voor de gebruikte data van de Marktmonitor niet kan gewerkt worden met de definitie van private huishoudens, gezien deze achterliggende data **onmogelijk gefilterd konden zijn o.b.v. domicilie**.

Bijgevolg werd de samenvatting zoals initieel gepubliceerd herzien en verder uitgediept worden. De 136.000 huishoudelijke afnemers waarover sprake is in de samenvatting bevatten immers **wél** de groep van tweede verblijven, (bijna-)leegstand, en overige irreguliere verbruikers. Deze dienen niet afzonderlijk beschouwd te worden, in tegenstelling tot wat gesteld werd in de oorspronkelijke samenvatting. De enige voorwaarde is dat de huishoudelijke verbruiker een residentieel contract heeft bij de energieleverancier, zonder enige afhankelijkheid van domicilie.

De volgende sectie behandelt bijgevolg deze groep van 136.000 zeer kleine afnemers. Er wordt o.b.v. diverse studies en overige beleidsdocumenten getracht een inschatting te maken van hoeveel private huishoudens deze groep van 136.000 huishoudelijke afnemers werkelijk omvat. Er kan immers (terecht) verwacht worden dat de speciale categorieën zoals tweede verblijven en partiële leegstand een groot aandeel zullen vormen van deze 136.000 huishoudelijke afnemers in de groep van zeer kleine verbruikers.

Bijkomende analyse m.b.t. het aantal zeer kleine afnemers

Achtereenvolgens wordt voor het Vlaams Gewest een inschatting gemaakt van het aantal tweede verblijven, het aantal woningen met leegstand, evenals situaties waar woningen met partiële leegstand of irregulier verbruik te maken hebben, en dus geen volwaardig jaar aan representatief verbruik hebben. Finaal wordt een inschatting gemaakt van het aantal private huishoudens in de groep van de zeer kleine verbruikers, waar rekening gehouden worden met de aantallen niet-residentiële wooneenhouden.

Tweede verblijven

Voor het bepalen van het totaal aantal tweede verblijven in Vlaanderen wordt beroep gedaan op de studie “*Het aantal tweede verblijven in Vlaanderen in 2016*”, uitgevoerd door de studiedienst van de Vlaamse Regering en het toenmalige Departement Kanselarij en Bestuur.⁵ Dit is, naar ons beste weten, de meest actuele studie die het aantal tweede verblijven in Vlaanderen systematisch in kaart bracht.

Tweede verblijven werden in deze studie in ruime zin gedefinieerd als die woongelegenheden waar diegene die er kan verblijven, niet is ingeschreven in het bevolkingsregister op dit adres. De studie schatte het totaal aantal tweede verblijven in Vlaanderen in 2016 op 214.909, equivalent aan 6.9% van het woningaanbod. Dit relatieve aandeel van tweede verblijven in het woningaanbod bleef constant t.o.v. de initiële studie in 2014. De woningvoorraad in Vlaanderen is sinds 2016 met ongeveer 5% gestegen.⁶ Gezien tussen 2014 en 2016 het aandeel tweede verblijven in het woningaanbod constant bleef, wordt er bijkomend aangenomen dat dit ook voor 2021 geldt. Dit brengt het geschatte totaal aantal tweede verblijven in 2021 op **226.928 woningen**.

Leegstand

Vooreerst is het belangrijk de definitie van leegstand te geven. De Vlaamse Codex Wonen definieert leegstand voor woningen in Artikel 2.10 §2 (voornamelijk) als volgt:

Een woning wordt als leegstaand beschouwd als zij gedurende een termijn van ten minste twaalf opeenvolgende maanden niet aangewend wordt in overeenstemming met de woonfunctie.

Eind 2016 verviel de globale rapporteringsplicht aan Vlaanderen om leegstand te registreren. Sindsdien kunnen gemeentes zelf bepalen of ze een leegstandsbeleid willen voeren. Bij de laatste officiële telling eind 2016 stonden op de leegstandsregisters van alle Vlaamse gemeenten samen 23.112 leegstaande panden.⁷

In het antwoord op de schriftelijke vraag d.d. 21 april 2020 aan minister Diependaele m.b.t. de registratie van leegstand, wordt een extrapolatie gemaakt naar 2018 o.b.v. de cijfers van leegstand voor Oost-Vlaanderen. Voor 2018 resulteerde dit toen tot **26.137 leegstaande panden**. Voor deze schatting wordt verder gewerkt met dit aantal uit 2018. Dit kan gezien worden als een ondergrens, gezien de woonvoorraad sindsdien jaarlijks met 1% toegenomen is.

⁵Departement Kanselarij en Bestuur, Weekers, Karolien (2017, januari). “*Het aantal tweede verblijven in Vlaanderen in 2016*”.

⁶Statistiek Vlaanderen, *Woningvoorraad*. Geconsulteerd op 21/02/2022.

⁷Schriftelijke vraag nr. 302 aan minister Diependaele, bevoegd voor Wonen en Onroerend Erfgoed

Partiële leegstand

Er zijn meerdere situaties in te beelden waar een woning geen volwaardig jaar aan verbruiksdata zou hebben, waardoor een momentopname (zoals gebeurd voor de Marktmonitor) een vertekend beeld kan opleveren. Er komen immers jaarlijks nieuwe aansluitingen bij, mensen verhuizen naar een nieuwe woning en verkopen hun vorig pand, mensen verhuizen en er is een periode van gedeeltelijke leegstand, etc.

In tegenstelling tot de categorie van tweede verblijven en langdurige leegstand is er geen zekerheid dat deze verbruikers voor een groot deel onder de categorie van (zeer) kleine verbruikers gerekend kunnen worden. Er zal echter wel altijd een fractie zijn hiervan die een zeer beperkte afname zal hebben op jaarbasis, waardoor het opnemen van deze groepen aangewezen lijkt.

Nieuwe aansluitingen

De VREG en de netbeheerders rapporteren jaarlijks over het nieuwe aantal aansluitingen op het laagspanningsnet.⁸ In 2020 ging dit over **31.759 nieuwe aansluitingen** op het laagspanningsnet, tegenover 30.250 in 2019. Er zullen bijgevolg telkens aansluitingen zijn die geen volwaardig jaar aan verbruiksgegevens zullen hebben bij de momentopnames voor de Marktmonitor, wat zal resulteren in een overrepresentatie van lage verbruiken.

Verkoop van woningen

In 2020 werden **75.568 woningen** verkocht in het Vlaamse Gewest.⁹ Typisch gezien staan zowel de oorspronkelijke woning als het gekochte pand een periode leeg vooraleer er nieuwe eigenaars of huurders intrekken.

Verhuisbewegingen

Een analoge redenering kan gevolgd worden voor verhuisbeweging bij huurders. In de eerder vermelde studie rond tweede verblijven werd aangenomen dat 3% van de woningen typisch gezien nodig is om verhuisbewegingen te accommoderen en niet als tweede verblijf kan geclassificeerd worden.¹⁰ In 2021 correspondeert deze 3% met bijna **100.000 woningen die bestemd zijn voor verhuisbewegingen**, en waar bijgevolg voor een fractie van deze woningen minstens een korte periode partiële leegstand is.

⁸VREG, “Rapport met betrekking tot de kwaliteit van de dienstverlening en de aansprakelijkheid van de elektriciteitsdistributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit in het Vlaamse Gewest in 2020.”, 20/07/2021.

⁹Statistiek Vlaanderen, *Verkochte woningen*. Geconsulteerd 21/02/2022.

¹⁰Departement Kanselarij en Bestuur, Weekers, Karolien (2017, januari). “*Het aantal tweede verblijven in Vlaanderen in 2016*”.

Renovaties

De “*Langetermijnstrategie voor de renovatie van Vlaamse Gebouwen*” schatte in 2020 het totaal aantal renovaties (ongeacht de grootte) op 80.000/jaar.¹¹ In 2020 werden hiervoor 18.973 renovatievergunningen voor woongebouwen uitgereikt in Vlaanderen.¹² Het aantal ingrijpende energetische renovaties wordt geschat op 3.000/jaar. Dit zijn telkens eveneens situaties waar een irregulier jaarverbruik (al dan niet met partiële leegstand) verwacht wordt.

Conclusie & extrapolatie

De voorgaande subsecties hadden het tweeledige doel om de groep van 136.000 zeer kleine elektrische afnemers zonder zonnepanelen met een huishoudelijk contract te karakteriseren. Allereerst werd de groep van tweede verblijven gekwantificeerd, samen met de groep woningen met langdurige weerstand. De VREG hanteert de richtwaarde van 350 kWh afname op jaarbasis voor een tweede verblijf, waardoor tweede verblijven typisch gezien in de categorie van de zeer kleine afnemers zal vallen. Analooq zullen leegstaande woningen een zeer laag sluimerverbruik hebben, indien er nog niet afgeschakeld werd van het net.

Ten tweede werden woningen met partiële leegstand gekarakteriseerd, denk aan nieuwbouwwoningen die een nieuwe aansluiting krijgen, evenals aan verkopen van woningen en de bijhorende verhuishbewegingen. Typisch gezien is voor deze situaties geen volwaardig jaar aan representatieve verbruiksdata beschikbaar, maar zijn er periodes van partiële leegstand. Bij momentopnames zoals de Marktmonitor zal dit een artificiële verschuiving in de segmentatie teweeg brengen ten voordele van lagere verbruiken.

Het dient echter wel duidelijk te zijn dat de beschouwde groep van 136.000 huishoudens als zeer kleine verbruikers reeds kleiner is dan de som van het aantal tweede verblijven en het aantal langdurig leegstaande panden. Bijgevolg wordt beroep gedaan op de door Fluvius ter beschikking gestelde dataset geanalyseerd in de loop van de studie.

Op pagina 34 van het eindrapport werd reeds een analyse uitgevoerd op de groep van de zeer kleine verbruikers in de dataset. Van de 1.353 zeer kleine verbruikers zonder zonnepanelen in de dataset van het pilootproject slimme meters, konden we op basis van hun verbruikspatronen en -gedrag slechts van 7% (95 meters) met zekerheid zeggen dat deze correspondeerden met traditionele residentiële verbruikers (private huishoudens). Indien aangenomen wordt dat deze dataset representatief kan zijn voor de zeer kleine verbruikers, dan **correspondeert dit met een schatting van grootteorde 10.000 private huishoudens in de groep van 136.000 zeer kleine, niet-beschermd afnemers zonder zonnepanelen in de data van de Marktmonitor.**

¹¹VEKA, *Langetermijnstrategie voor de renovatie van Vlaamse Gebouwen*. (2020, mei).

¹²Statistiek Vlaanderen, *Renovatievergunningen*. Geconsulteerd 21/02/2022.

Het representatief zijn van de zeer kleine afnemers, afkomstig uit de ter beschikking gestelde dataset, voor de volledige groep van zeer kleine afnemers is een zeer sterke voorwaarde. Bijgevolg is het aangewezen dit bekomen geëxtrapoleerde resultaat af te toetsen o.b.v. de eerder bekomen aantallen huishoudelijke afnemers die geen private huishoudens zijn. Dit vormt het onderwerp van de volgende paragrafen, waarbij getoetst wordt of dit überhaupt valabel kan zijn.

Er zijn (ongeveer) 136.000 zeer kleine afnemers. Binnen deze groep waren er ongeveer 26.000 langdurig leegstaande panden. Dit reduceert de groep reeds naar 110.000 afnemers. Verder veronderstellen we dat de installatie van nieuwe aansluitingen op het laagspanningsnet uniform in de tijd gebeurt, en dat de gemiddelde afname in 2020 2.944 kWh bedroeg,¹³, met de zeer ruwe benadering dat deze afname eveneens uniform in de tijd gebeurt. Met deze aannames zal gemiddeld ongeveer 25% van de nieuwe aansluitingen zeer kleine afnemers zijn, wat correspondeert met ongeveer 8.000 nieuwe aansluitingen die bij een momentopname zeer kleine verbruikers zullen zijn. Dit leidt tot een resterende groep van 102.000 zeer kleine afnemers die nog private huishoudens kunnen zijn.

De grootste groep van niet-gedomicilieerde verbruikers moet hier echter nog meegerekend worden: de groep van 225.000 tweede verblijven. De VREG hanteert een aanname van 350 kWh/jaar elektrisch verbruik voor deze groep. Bijgevolg bevinden tweede verblijven zich typisch gezien in de groep van de zeer kleine verbruikers. Het is echter onmogelijk dat de volledige groep van tweede verblijven dergelijk lage jaarverbruiken vertoont, gezien er in de huidige schatting nog slechts 102.000 zeer kleine afnemers zonder zonnepanelen zijn. Bijgevolg stellen we dat, althans voor een deel van de tweede verblijven, de schatting van 350 kWh/jaar afname een onderschatting is van de reële afname.

Indien we de aanname maken dat 40% van de tweede verblijven een jaarverbruik kleiner dan 900 kWh heeft, dan correspondeert dit met 90.000 woningen, wat ertoe zou leiden dat er 12.000 private huishoudens in de groep van 136.000 zeer kleine niet-beschermde afnemers zonder zonnepanelen zouden zijn. Deze inschatting kan dan consistent met de eerdere extrapolatie naar 10.000 private huishoudens in de groep van 136.000 zeer kleine afnemers.

De overige 60% van de tweede verblijven wordt dan noodgedwongen verdeeld over de overige Eurostat-categorieën, voornamelijk in de groep van de kleine verbruikers. Denk hierbij aan weekendverblijven, waar slechts 2 op de 7 dagen verbruik is. Indien een gemiddelde woning een verbruik van 3.500 heeft, dan kan simplistisch gesteld worden dat een woning met 2/7 bezetting een verbruik van 1.000 kWh kan hebben, wat dit gemiddeld weekendverblijf een kleine verbruiker maakt volgens de Eurostat-classificatie. Dit zou dan corresponderen met 135.000 tweede verblijven in de groep van de kleine verbruikers, waar er in tabel B.4 in deze groep 340.000 huishoudelijke verbruikers opgenomen waren.

¹³VREG, *Marktmonitor 2021*.

Het dient duidelijk te zijn dat de aannames in de voorgaande paragrafen louter dienen om de extrapolatie van de gehanteerde dataset te toetsen aan de realiteit om na te gaan of dit valabel kán zijn. **Het is echter onmogelijk om, zonder exacte metadata, een meer accurate inschatting te geven.** Dit is eveneens de reden waarom er enkel gesproken wordt over grootteorde 10.000 private huishoudens in de groep van 136.000 zeer kleine, niet-beschermde afnemers zonder zonnepanelen. Op het totale huishoudenbestand van 2.86 miljoen huishoudelijke afnemers, correspondeert deze grootteorde immers slechts met 0.35% van het totaal. **Ongeacht het exacte aantal, dient vooral duidelijk te zijn dat de 136.000 huishoudens waar initieel sprake van was in de samenvatting een zeer grote overschatting was t.o.v. de realiteit.**

De volgende twee pagina's bevatten ter volledigheid de oorspronkelijke (pagina 10) en gecorrigeerde versie (pagina 11) van de samenvatting op pagina 7 van het oorspronkelijke eindrapport. De wijziging bij de zeer kleine afnemers werd in het rood aangeduid.

IMPACT WIJZIGENDE TARIEFSTRUCTUUR

Gemiddelde wijzigingen voor niet-beschermde afnemers		Klassieke meter	Digitale meter
Zeer kleine afnemers 10.6% van alle huishoudens	Niet-residentieel (Bijna-)leegstand Tweede verblijven Gemeenschappelijke ruimtes appartementen	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Digitale meter lagere kWh-tarieven dan klassieke meter
	Residentieel 136.000 huishoudens zonder zonnepanelen 152.000 huishoudens met zonnepanelen	Tussen €75 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Terugdraaiende teller: zie volgende pagina	Tussen €45 en €70 stijging door minimale vaste bijdrage Maximumtarief in de nettarieven beperkt de stijging
Kleine afnemers 17.5% van alle huishoudens 340.000 huishoudens zonder zonnepanelen 93.000 huishoudens met zonnepanelen		Tussen €20 en €50 stijging door minimale vaste bijdrage en genieten minder van lagere kWh-kosten	Quasi-gelijk of tussen €20 en €50 stijging door hoge gemiddelde maandpiek bij lage jaarverbruiken
Gemiddelde afnemers 59.8% van alle huishoudens 1.430.000 huishoudens zonder zonnepanelen 190.000 huishoudens met zonnepanelen		Zowel winnaars als verliezers Grotere verbruikers compenseren met de lagere kWh-kost de nieuwe vaste bijdrage	Zowel winnaars als verliezers Afhankelijk van gemiddelde maandpiek t.o.v. jaarverbruik Bewuste consument wint!
Grote afnemers 6.5% van alle huishoudens 135.000 huishoudens zonder zonnepanelen 25.000 huishoudens met zonnepanelen		Gemiddeld meer dan €100 daling op de jaarfactuur Lagere kWh-kost, maar hoger besparingspotentieel bij de digitale meter	Gemiddeld meer dan €100 daling op de jaarfactuur Lagere kWh-kost, beperkte gemiddelde maandpiek
Afnemers op exclusief nachttarief* 5.6% van alle huishoudens 127.000 huishoudens zonder zonnepanelen 25.000 huishoudens met zonnepanelen		Kleinere afnemers: beperkte daling, voordeel excl. nacht wordt afgebouwd Grotere afnemers: voordeel door lagere kWh-kost	Potentiële hoge stijging (€100) door de hoge vermogenspiek van accumulatieverwarming <u>Maar:</u> met actieve sturing wel grote besparing te realiseren

* Beslissing Vlaamse Regering: Uitstel uitrol digitale meter tot 2028 bij verbruikers op exclusief nachttarief, tenzij bij vervanging bij technisch defect van de bestaande meter, of bij aankoop zonnepanelen/thuisbatterij.

Huishoudens worden intussen aangemoedigd om gebruik te maken van premies voor de investering in sturing van elektrische verwarming.

IMPACT WIJZIGENDE TARIEFSTRUCTUUR

Gemiddelde wijzigingen voor niet-beschermde afnemers		Klassieke meter	Digitale meter
Zeer kleine afnemers 10.6% van alle huishoudens	Niet-residentieel (Bijna-)leegstand Tweede verblijven Gemeenschappelijke ruimtes appartementen	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage	Tussen €50 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Digitale meter lagere kWh-tarieven dan klassieke meter
	Residentieel Grootteorde 10.000 huishoudens zonder zonnepanelen 152.000 huishoudens met zonnepanelen	Tussen €75 en €100 stijging door minimale vaste bijdrage Terugdraaiende teller: zie volgende pagina	Tussen €45 en €70 stijging door minimale vaste bijdrage Maximumtarief in de nettarieven beperkt de stijging
Kleine afnemers 17.5% van alle huishoudens 340.000 huishoudens zonder zonnepanelen 93.000 huishoudens met zonnepanelen		Tussen €20 en €50 stijging door minimale vaste bijdrage en genieten minder van lagere kWh-kosten	Quasi-gelijk of tussen €20 en €50 stijging door hoge gemiddelde maandpiek bij lage jaarverbruiken
Gemiddelde afnemers 59.8% van alle huishoudens 1.430.000 huishoudens zonder zonnepanelen 190.000 huishoudens met zonnepanelen		Zowel winnaars als verliezers Grotere verbruikers compenseren met de lagere kWh-kost de nieuwe vaste bijdrage	Zowel winnaars als verliezers Afhankelijk van gemiddelde maandpiek t.o.v. jaarverbruik Bewuste consument wint!
Grote afnemers 6.5% van alle huishoudens 135.000 huishoudens zonder zonnepanelen 25.000 huishoudens met zonnepanelen		Gemiddeld meer dan €100 daling op de jaarfactuur Lagere kWh-kost, maar hoger besparingspotentieel bij de digitale meter	Gemiddeld meer dan €100 daling op de jaarfactuur Lagere kWh-kost, beperkte gemiddelde maandpiek
Afnemers op exclusief nachttarief* 5.6% van alle huishoudens 127.000 huishoudens zonder zonnepanelen 25.000 huishoudens met zonnepanelen		Kleinere afnemers: beperkte daling, voordeel excl. nacht wordt afgebouwd Grotere afnemers: voordeel door lagere kWh-kost	Potentiële hoge stijging (€100) door de hoge vermogenspiek van accumulatieverwarming <u>Maar:</u> met actieve sturing wel grote besparing te realiseren

* Beslissing Vlaamse Regering: Uitstel uitrol digitale meter tot 2028 bij verbruikers op exclusief nachttarief, tenzij bij vervanging bij technisch defect van de bestaande meter, of bij aankoop zonnepanelen/thuisbatterij.

Huishoudens worden intussen aangemoedigd om gebruik te maken van premies voor de investering in sturing van elektrische verwarming.